

**[Finansministeren.]**

f. eks. kører over 30 000 km, og det gør jo netop de, som har brug for kørsel i erhvervsøjemed, er det billigere i Danmark på grund af den lave benzinafgift.

(Kort bemærkning).

**J. M. Pedersen:** På spørgsmålet om, hvorvidt mit parti vil være med til at arbejde på en samlet nedsættelse af afgifterne, kan jeg svare, at selvfølgelig vil vi da det; vi har jo alle dage talt for, at skatterne ikke alene på dette område, men på alle områder, bør sættes ned, og vi vil selvfølgelig også arbejde for, at disse sættes ned, men kun i forhold til nedgangen i vort forbrug. Derfor må vi gå den rigtige vej: at sætte statens forbrug ned først, bagefter må så indtægterne sættes ned.

(Kort bemærkning).

**Ninn-Hansen:** Jeg skal ikke komme ind på, hvad retsforbundet alle dage har talt om — for det er jo ikke helt det samme, som de siger i dag. Det, jeg gerne vil vide, er, om man i år vil være med til den af mig omtalte lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Retoft:** Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om indmalmingspligt m. m. for dansk hvede og rug.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 77, fremsættelsen i tidenden sp. 262).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Carl Petersen:** De erfaringer, som er indhøstet i lovens løbetid, må selvfølgelig være meget begrænsede, da loven kun har virket i et par måneder. Det er derfor for så vidt ikke muligt at bedømme den fremtidige udvikling på grundlag af disse erfaringer. Hertil kommer vel, at der ved bedømmelsen af virkningerne må tages hensyn til, at der forud for lovens ikrafttræden var oparbejdet ret store melbeholdninger, hvilket der også er gjort opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget. Men at priserne på det danske brødkorn er blevet stimuleret gennem de indførte bestemmelser, kan ikke betvivles, så loven har på dette område virket efter sin hensigt. At brødpriiserne samtidig har undgået forhøjelse, ja, endda er sat ned, kan kun noteres med tilfredshed. Man kan måske stille sig tvivlende over for, om en forhøjelse af brødpriisen kan undgås fremefter, når loven nu forlænges høståret ud. For selv om loven er en bemyndigelseslov og ministeren kan sætte den ud af kraft før udløbsdatoen, regner de fleste mennesker vel nok med, at den højtærede minister vil benytte den i hele dens løbetid, og så kan man vist ikke se bort fra, at der er en mulighed for, at sælgerne af dansk brødkorn kan tilbageholde deres udbud for at tvinge prisen op; man skal ikke blive forbavset, hvis noget sådant skulle ske. Men det bør tilføjes, at hvis det sker, er der ikke af den grund sket nogen uret over for forbrugerne, for der er jo det mærkelige ved situationen, at det udenlandske brødkorn for tiden er dyrere end det danske. Det vil derfor nok blive nødvendigt for ministeren meget nøje at følge prisudviklingen, for den dag, da prisen på det indenlandske brødkorn når op på prisen for det udenlandske, vil det måske være klogt at ændre signaler.

Jeg er ud fra disse betragtninger af den opfattelse, at en formulering, hvor bemyndigelsen blev givet „indtil videre“ i stedet for „indtil 31. august 1958“ — altså høståret ud — i den nuværende situation havde været bedre; men det har måske sine årsager, at formuleringen er blevet, som den er, og jeg skal ikke stille noget krav om en ændring.

Da forslaget til den gældende lov var til